

"Indignats" contra la llibertat religiosa

Dg, 14/08/2011 per Eduard Ibáñez

[Apunts eticopolitics](#)

Sóc dels que penso, i així ho escrit, que **el moviment del 15-M o dels "indignats", és una interessant forma de pressió i denúncia** sobre els nostres governants i institucions davant de les enormes deficiències de la nostra societat i del nostre sistema polític.

Però també he vist clar des del principi que es tracta d'un moviment que, **per la seva heterogeneïtat i ambigüitat, les seves contradiccions** i, en alguns casos, la manca de suficient cultura política, cívica i democràtica, així com l'absència de líders reconeguts, **ho té molt difícil ser alguna cosa més que la canalització de frustracions i anhels** ben diversos (encara que això no és poca cosa) i per promoure alternatives reals i efectives, si no es transforma en quelcom organitzat i estable en favor d'algunes reivindicacions d'ampli consens que siguin sòlides i realistes. És més, hores d'ara, **hi ha el greu perill que aquest moviment esdevingui una simple corrent espontània de protesta antidemocràtica** sense nord i generar encara més conflictivitat social, sota la manipulació de col·lectius diversos que l'utilitzin per als seus fins.

Aquest perill s'ha anat fent visible en molts diferents moments des del naixement d'aquest moviment, com ara la seva extralimitació en l'ocupació d'espais públics o el menyspreu de nombroses lleis i institucions democràtiques (agents de l'autoritat, govern, tribunals, junta electoral...), incloent el mateix Parlament de Catalunya.

Aquest perill de deriva antidemocràtica es veu clarament avui dia (almenys en el cas del moviment a Madrid) **en la protesta prevista contra la visita de Benet XVI** per la Jornada Mundial de la Joventut, situant-se clarament en **una estratègia de menyspreu i obstaculització del dret fonamental a la llibertat religiosa**.

Potser molts dels indignats que promouen aquesta estratègia no saben que la llibertat religiosa és **un postulat bàsic de l'estat democràtic i de dret**, així com **un dret humà fonamental** (el primer històricament en ser reconegut), proclamat en la Declaració Universal dels Drets Humans, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, el Conveni Europeu de Drets Humans i altres Tractats internacionals, a més de la Constitució espanyola.

I potser ignoren que aquest dret fonamental, segons tots els tractats internacionals, no significa només el dret individual a creure o professar qualsevol tipus de creença religiosa, o cap, i a abandonar-la o canviar-ne lliurement sense cap coacció, i a no ser discriminat, ni perseguit, ni sancionat per aquest motiu, sinó **també el dret a manifestar públicament les pròpies creences, mitjançant el culte, la pràctica o l'ensenyament sense ingerències ni obstacles externs**, la qual cosa inclou el **dret de reunir-se, manifestar-se i associar-se amb finalitats religioses**, així com el dret de les confessions i comunitats religioses a desenvolupar les seves activitats de caràcter religiós.

I d'aquí deriva **l'obligació dels poders públics de protegir i fer possible l'exercici correcte d'aquest dret i**, per tant, lògicament també **de col·laborar**

amb les confessions religioses en el desenvolupament d'aquelles activitats que comportin grans moviments de persones, no solament per l'exercici de la llibertat religiosa, sinó també en protecció de la **seguretat i les llibertats de reunió i circulació de tothom**, encara que això comporti despeses públiques, de la mateixa manera que cal fer-ho i es fa habitualment davant d'esdeveniments polítics, culturals, esportius, festius, folklòrics i de tota mena. El contrari seria una absurda discriminació per motius religiosos. (Això sense considerar aquí altres raons de conveniència per promoure un determinat esdeveniment, com ara la promoció del país o d'una ciutat, el turisme, etc, o el fet de l'important arrelament social de la confessió organitzadora).

Per això, demanar que els poders públics no facilitin ni col·laborin amb aquest esdeveniment de la Jornada Mundial de la Joventut, o que no s'hi dediqui cap despesa, contraprogramar una manifestació de protesta simultània en un lloc proper, amenaçar amb ocupar o obstaculitzar els espais d'acolliment dels joves participants, convocar vagues simultànies de transports públics, exigir el seguiment de la fiscalia sobre el discurs del Papa i altres lemes i actes de provocació o calúmia, és evidentment una estratègia contrària al dret fonamental a la llibertat religiosa i a altres drets fonamentals dels participants en aquesta trobada i de les institucions que l'organitzen.

Però més enllà d'això, representa **una estratègia absolutament miop per part dels indignats**, atesa l'enorme participació cristians en aquest moviment des del seu inici, el quals podrien revisar radicalment el seu posicionament en el futur. En últim terme, en el rerafons d'aquesta estratègia, a més d'un antic greu perjudici contra l'Església, **hi ha un profund desconeixement del que és el cristianisme real i la seva potencialitat històrica i actual de promoure o reforçar moviments cívics i polítics en defensa de la justícia social.**